

Và đi c quy n BÁN N C !

Ngày xưa, nó đi c quy n Yêu N c !

Ngày nay, nó đi c quy n Bán N c !

Nghe sao mà l n ng c !

Nghe sao mà l k !

C s th nào, hãy nói th t đi, còn c u ch a

K o mang t i T Tông và làm nh L ch S

Nó v n th t là b y qu d

Nó v n th t là lữ sài lang

L t con ng i thì nó mang

Còn lòng d d y thú tính

Ngày xưa, nó đi c quy n Yêu N c

H ai không yêu n c gi ng nó

Nó m n tay ngo i bang gông cùm

Ho c chính nó cho đi mò tôm

Phan B i Châu ch t trong nhà tù Pháp

Bao lãnh t qu c gia, đ ng phái chính tr tan nát

Thu c h thì nó t t cùm, x xâu

Dân gian thì nó t t bùm, treo đ u

T c t đèn ph ph ng, đ n g c cây thôn xã

Ngày xưa, nó đi c quy n Yêu N c

Toàn dân ch ng gi c, công lao Đ ng c p

Toàn dân đ máu, thành công Đ ng qu

Toàn dân x ng khô, thành trì Đ ng tr

Sau năm 1954

Sau năm 1975

Rõ h n ban ngày, còn gì nói n a

Nào là, c i cách ru ng đ t, trăm hoa đua n

Nào là, đ a ch phú nông, thi nhau đ u t

Nào là, t b n m i s n, đu i c , t ch biên

Nào là, bình đ ng bình nghèo , h t h t, đ i ti n

Dân, quân, cán, chính : gom đi c i t o

Ngày xưa, nó đi c quy n Yêu N c

Toàn dân ph i n m trong bàn tay s t máu, sách l c

Toàn n c ph i đ o điện b i h p tác xã, qu c doanh

Thành th nghèo x , làng quê nát mảnh

Nó loay hoay xét i, đ i m i

M đ u này, c t đ u kia ch a kh i

Th đ u kia, kéo đ u n , đu dây

C n c ng c tù, c n c đ a đầy

Nó ng t ng ng t b n đ , lâu đài dinh th phây phây

Còn ng i dân thì c m c ngô khoai, th t l ng bu t b ng

Ngày nay, nó đi c quy n Bán N c

T i sao h t Yêu N c r i Bán N c

Yêu ch là sách l c, chiêu bài
Nó yêu ch t Đ , ch yêu ai
Làm gì có chuy n yêu dân, yêu n c
Còn Bán, cũng là sách l c, chiêu bài
Nó Bán, đ đ ng tr v ng ngại
Ch T qu c này, Quê h ng này, Dân t c này
Đâu ph i c a nó
Mác, Lê Nin, Stalin, Mao, m i là mã t
T H u khóc Th ng T i M i không nh sao
H t c nói, xu ng su i vàng g p l i cho th a c ao
V y mà nó b t con nít :
“Đêm qua, em m g p t c H
Râu tóc dài, thân th xác x
H th n thùng, t i vì t đ y
Qu ng Đ ng đi, c u n c, nh ch a”
Ngày nay, nó đ c quy n Bán N c
“Cha già dân t c”, bài hát kia nó bi t không sau thì tr c
C dân t c mình, đâu tha th nó đâu
Nó đâu là con ng i
Nó chính là đ u ng a m t trâu
Đ i l t ng i nh ng chính là ma qu
Vì ma qu , nên ánh sáng t i k
Nên nó Bán N c mà bán trong bóng t i đêm đen
Đ nh c, hi p c kia, ch có b n nó t t đèn
Mi n sao ăn cho đ ng và chia cho đ
Ngày nay, nó đ c quy n Bán N c
Dinh B c B , nó chia nhau ch ng
C a Ba Đình, nó chia nhau tr vì
C t bi n, c t đ t, nó có ng i chi
L ch s và c đ , nó còn bóp méo
Nam Quan i, lung linh c a i
B n Gi c i, l ng l ng non cao
Hoàng Sa i, h i đ o x c xào
Tr ng Sa i, mệnh mông bi n nh
V nh B c B , ngàn trùng sóng v
B ch Đ ng giang, tr m b ng oai linh
Cao Nguyên kia, Tr ng S n v n mình
Đ ng đ ng thái m p m Bôxít
Qu là ô nh c, cho Đ t n c năm ngàn năm vẫn hi n
Qu là ô nh c, cho Dân t c hùng anh b t khu t kiên c ng
Qu là ô nh c, cho dòng gi ng L c H ng kim c soi chung
Ph i ch m đ t đ c quy n Yêu N c,
Và đ c quy n Bán N c
H i toàn dân Vi t Nam
H i toàn n c Vi t Nam
Tri u tri u con tim

Nó có quyên YÊU NẾU C

Tác Giả: Thù Tâm Can

Triều triều tu tâm lòng
Muôn ngàn đời nhậm mệnh
Hãy trãi dãi, phôi tạc
Biển ô nhiễm thành triều sóng
Biển ô nhiễm thành bão thối
Biển khô đau thành ngàn lã
Biển tang thương thành can trường
Cửu Dân tộc, cửu Đột Nổi
Cửu Quê hương, cửu Cờ đỏ
Hàng ngàn đời, xây dựng yêu thương
Kiên trì thái hòa, an bình thịnh trị
Hồn thiêng sông núi, phò trì gia h
Dân tộc kiêu hùng, trỗi vọt son
Biển rộng sông dài, tình keo sơn
Tổ quốc Việt Nam, muôn đời sáng.

Tháng 3 – 2009

Thù Tâm Can

Sao Nó có quyên BÁN NẾU ???

Sao Nó có quyên Bán Nổi ?
Nói có sách, mách có nghề
Cải Công hàm lúc Phạm Văn Đồng làm Thủ Tướng
Giữ vững mốc đen chớ rõ ràng
Khi Tàu Công đang loay hoay khi sấm sét tranh
Thì Đồng “vũ” đã lã làng
Ký và dâng Nhổ Sa cho mẫu quốc
Sao Nó có quyên Bán Nổi ?
Nhưng năm cuối thế kỷ hai mươi
Mệnh danh hiệp định hiệp ước
Nó dâng cho Tàu di sản cội nguồn
Thì là một đồng Thác Bản Giốc
Một luôn cửa ải Nam Quan
Chợ biên thùy sông núi Việt Nam
Trải dài năm ngàn năm ông cha gìn giữ
Sao Nó có quyên Bán Nổi ?
Sáu nghìn đời a dục phía Bắc
Non liền non, núi liền núi, biển liền biển
Bao thế hệ tiên nhân bao vũ điệu mầu
Máu chảy thành sông, son sắt dẫu c
Xây dựng thành núi, dựng xây tổ quốc
Chết thì chết, chớ không hề bán một tấc đất
Nay, thế kỷ, dâng hiến hàng chục cây số ngàn
Hồn thiêng sông núi Việt Nam
Hãy nhìn hiện tại đây chớ ngẫm

Sao Nó có quy n Bán N c ?
Lãnh h i B c B , sóng g m tri u thét
B ch Đ ng Giang l m li t ngàn x a
Khí cha ông anh dũng d th a
Quân xâm l c Tàu Ô ngã g c
Nay, Vi t C ng âm th m lén lút
Dâng cho Tàu đ nh ch quan san
Còn Hoàng Sa, Tr ng Sa, đã s n Công Hàm
H i H “t c”, Đ ng “v u”, Du n “hồ”, Chính “ph”
Nào Giáp, nào Th ng, nào M i, ch a k
R i M nh, r i Tri t, r i Dũng, r i Tr ng
Tàu C ng l p Tam Sa, Vi t C ng ng m b hòn
Thanh niên, Sinh viên, H c sinh còn m t chút lòng son
Nó đ p t t ngay t trong tr ng n c
Sao Nó có quy n Bán N c ?
M n cái c khai thác Bôxít
Gi c Tàu len l i t n Cao Nguyên
H i Vi t Nam , sông núi h n thiêng
H i L c H ng, con cháu T Tiên
Hãy đ ng d y cu n phẳng bè lũ bán n c
Đ t n c này là c a h n 80 tri u ng i trong n c
Là c a h n 5 tri u ng i đang ngoài n c
Là c a R ng Tiên, năm ngàn năm vẫn hi n có th a
Là c a l ch s huy hoàng quy t đ ăn thua
Ch đâu ph i c a riêng Trung ng Đ ng, Chính Tr B
Toàn dân, ph i đem nó ra t kh
Toàn n c, ph i đem nó ra bêu đ u
V ch m t t ng tên, không nói lời thôi
Nó là quân gì, sao nó có quy n Bán N c ???

Tháng 3 – 2009

Th u Tâm Can

Nó nói, C ng S n bây gi ...

Nó nói, C ng S n bây gi
Đâu gi ng C ng S n h i x a
Nó nói, C ng S n bây gi
Đâu gi ng C ng S n h i tr c
Tôi đ ng ý
Đâu có ph nh n nó đâu
Mang cái thu n, đ p cái mâu
Tròng cái xi ng, đeo cái xích
Không đ ng t i nó
Thì ch a đi vào t i đích
Khi đ ng t i nó
C vào trong kia g l ch

Đ̄ng có kêu ca công lý, pháp quȳn
Đ̄ng có kêu ca dân ch̄, dân quȳn
Cái vành móng nḡa, tráo tr̄ đ̄o điện
B̄t mīng b̄t m̄m, đóng khung k̄t án
Nó nói, C̄ng S̄n bây gī
Đâu gīng C̄ng S̄n h̄i x̄a
Tôi đ̄ng ý
Bây gī, nó tỉnh vì, không còn ̄ r̄ng ̄ rú
Không còn con kh̄ con v̄n n̄p ̄ núp hang
Mà nó đ̄ng đ̄ng, b̄ v̄, nghinh ngang
Đ̄ng đi gīa ph̄ gīa ph̄ng
S̄ng ̄ lâu đài thành quách
Nó bang giao th̄ gīi kh̄p cùng nḡo ngách
Nó hīp th̄ng qūc t̄ v̄i nhīu qūc gia
H̄c đòi văn minh, tīn b̄, c̄i m̄, gân gà
Bình cũ nguyên xi, đ̄i thay r̄u m̄i
Nó nói, C̄ng S̄n bây gī
Đâu gīng C̄ng S̄n h̄i tr̄c
Tôi đ̄ng ý
Bây gī, nó tỉnh vì, có sách có l̄c
Không nh̄ ̄ r̄ng ̄ rú m̄i chui ra
Tung c̄ đ̄, múa sao vàng, tay súng AK
Trông k̄ch c̄m ch̄ng khác nào man r̄i m̄i r̄
Mà bây gī
Nhà cao nó ̄
Xe l̄n nó đi
T̄ b̄n đ̄ nó ph̄i
Bao không đáy nó nhét
Nó tha h̄ th̄t kết
Đem ḡi các lōi ngân hàng
Trīu phú thua xa, t̄ phú m̄i đ̄ng
Ch̄ đầu mã t̄u, h̄m chông
C̄m v̄t, cái khoai, cái c̄
Đ̄y đ̄y, C̄ng S̄n bây gī
Khác chi h̄i x̄a
Khác chi h̄i tr̄c
Cái gì c̄a nhân dân, nó v̄ nó vét
Cái gì c̄a qūc gia, nó tóm nó râu
Cán b̄ c̄a dân đen, nó nḡi trên đ̄u
Dân mà hó hé, nó răn đe th̄t l̄i
C̄ cúi xūng, cho nó trèo nó c̄i
Kh̄p c̄ n̄c làm trâu kéo nḡa cày
N̄u ngo ngoe thì nó tr̄ th̄ng tay
Nó h̄ng h̄ng bên ngoài, nh̄ng bên trong đ̄ chói
Ai ngậy th̄ng ngh̄ch
C̄ ḡp dân tôi mà h̄i

Cái lý l ch ba đ i, nó xét t m , li ti
Cái chính tr nhân thân, nó soi kính lúp, hi n vi
Hi n t i đ n quá kh , không sót s i t k tíc
Nó nói, C ng S n bây gi
Đâu gi ng C ng S n h i tr c
Nó nói, C ng S n bây gi
Đâu gi ng C ng S n h i x a
Đ ng có lý lu n v i nó, cũng b ng th a
Mà c đ ng t i nó đi, r i s bi t !!!

Tháng 3 – 2009

Th u Tâm Can

Nó, i bày trò Bôxít !!!

Nó, i bày trò Bôxít
H i cái b n gi c Tàu ph ng b c
M ng xâm lăng, bá ch bá quy n
Cha ông bay, đã tráo tr ti n khiên
Nay đ n bay, d đ trò tại ách
Ai l gì cái tên Trung Qu c
Đ ch t ng i d i bàn tay s t máu tên Mao
R i h ng lên b o l c Chu Ân Lai
Ti p t c ph t C m Đào, m nh danh n c l n
Nó, i bày trò Bôxít
H i cái b n m t x ch ph ng b c
Mông C kia, điều đ ng gi a r ng thiêng
Tây T ng kia, h t th gi a núi tr n
B c Hàn kia, l n tàn trong vũng ch t
Còn H ng Kông, ra sao, ai không bi t
Còn Đài Loan, cái eo bi n h n thù
Hai n c hai đ ng Qu c - C ng m t mù
B o l c thi nhau, ch a mũi dùi lăm le, còn m t
Nó, i bày trò Bôxít
H i cái b n gi c lùn ph ng b c
Vi t Nam ta quy t v ch m t ch tên
Ch cái b n C ng Tàu - C ng Vi t vào vênh
Ch dân t c Vi t Nam không bao gi tha th
Hai Đ ng C ng chúng bay, ăn chia m t lũ

Đ t n c ta, các ng i c t bi n, biên gi i, đ t li n
i Nam Quan c a ta,
Năm ngàn năm l ch s hùng thiêng
Thác B n Gi c c a ta,
C 6 t nh đ a đ u là th ch ki ng đ u i gi c
Nó, i bày trò Bôxít
H i cái b n ba tàu ph ng b c
H i hai Đ ng C ng, m t nòi ch t ti t
Các ng i cầm m m, im thít Tam Sa
Trung Qu c làm gì mà có Nh Sa
Bi n Đông – Thái Bình, b ng n i phong ba
Hoàng Sa - Tr ng Sa là c a Vi t Nam muôn thu
M nh đ t Vi t Nam, oai linh t đ
Vua Hùng V ng, qu c t đ ng c
Năm ngàn năm, gi v ng c đ
T i Nam Quan đ n mũi Cà Mau
Li n bi n, li n tr i, li n ranh, li n gi i
Nó, i bày trò Bôxít
H i cái b n gi c lùn, m t x ch
R ng Trung Hoa mông mênh kia, sao không khai thác
Núi Trung Hoa bao la kia, sao không kh n hoang
M c m gì Cao Nguyên n c Vi t tr i Nam
Gi a lòng t qu c, các ng i cũng c m đ u húc t i
M t ngàn năm B c thu c, dân ta luôn nh
Bi t bao l n ng i m n c đi qua
M n và đi, r i d m nát tr m kha
Ng m thu c lú, sao m l n th n
Năm 1979, nó « đ y bài h c » đ t tr i đ y sóng
Cái ch bài h c, x c x c, k c, lồi thoi
Dân c a bay, dùng ti ng đ y, ch a ch c ch u đ i
Hu ng chi ta, mà ng i dùng ti ng đ y
Nó, i bày trò Bôxít
H i cái b n Đ ng C ng d y ch t
Qu c có qu c pháp
Gia có gia quy
Vi t Nam muôn thu
Trung li t cao k
Vi t C ng mu n rút c , co đ u, bán n c, buôn dân
Hãy cu n gói ch y làng
Qua bên nó mà cúc cung ch u thiên t
Ch T qu c Vi t Nam này
Ch Dân t c Vi t Nam này
Năm ngàn năm tr c, oai hùng ch ng
Năm ngàn năm sau, đồng đ c ng ng đ u
Mãi mãi thiên thu, ch n đ ng năm châu
Dòng gi ng L c H ng, tr i Nam r c sáng

Nó đi c quy n YÊU N C

Tác Giả: Th u Tâm Can

Không có cái chuy n : bày trò Bôxít
Không có cái chuy n : hi p đ nh, hi p c
Không có cái chuy n : xén bi n, xén b
Không có cái chuy n : h i đ o, trên khô
T t c m i ng i Vi t Nam
Dù trong n c hay ngoài n c
Đ kh u đ ng âm
Khác mi ng cùng l i
Nh t nh t tuyên ngôn
Đ t n c Vi t Nam
Và, Dân t c Vi t Nam, b t đi t !!!
Tháng 3 - 2009
Th u Tâm Can

Nh Tháng T Đen

Nh tháng t đen l i đ n r i
Mi n Nam đ t Vi t c a tôi i
T do công lý không còn n a
C n c chìm trong s t máu thôi

Nh tháng t đen l i đ n r i
Làm sao quên đ c ngày ba m i
C ng nô h h reo c đ
Đ cháy con tim, đ ch t ng i

Nh tháng t đen l i đ n r i
Mi n Nam C ng ph c c ng lên ngôi
Cho dân Mi n B c tràn hoen l
Hăm m t năm tr ng đ m t trôi

Vì dân Mi n B c kh nhi u r i
Nó c i trên đ u trên c thôi
C đ đ n đầu ch t đ n đó
Sao vàng sao ch i quét tàn h i

Vì dân Mi n B c hi u nhi u r i
C ng Đ ng h ng chuyên s t máu thôi
C M c Cha còn t kh
C con c v , đ i trèo ngôi

Nó nói lo dân lo n c à
Mi ng m m C ng Đ ng th t chua ngoa
Nó la leo l o, lừa thiên h
Xi ng xích ng c tù ch t ních a

Dân đen mê nḡ nên gà m̄
Khi t̄nh ra r̄i, con cóc khô
Nó l̄p c̄a hang, nó b̄t m̄i nḡ
Thiên đ̄ng c̄ng s̄n, đ̄ng n̄m m̄

Mīn B̄c trông ch̄ nh̄ng ̄̄c mong
Mīn Nam ph̄t B̄c đīt cūng vong
Cho dân Mīn B̄c ngoi đ̄u d̄y
Cùng v̄i Mīn Nam s̄̄i ̄m lòng

V̄y mà ̄̄c v̄ng đành tiêu vong
V̄n n̄̄c điều linh cūn xoáy dòng
Cūn tīp Mīn Nam trôi nghīt ngã
Th̄ thì c̄ n̄̄c ph̄i long đong

V̄y mà th̄ gīi v̄n ba hoa
Ph̄n chīn, h̄a theo gīi phóng ma
Qū đ̄ c̄̄i kh̄i, rung ch̄m ch̄
L̄t tròng, vùng v̄y thoát sao ra

V̄y mà qūc t̄ x̄i tai l̄
Gī đīc gī cam gī ̄m ̄
Hīp đ̄nh Paris thua gīy l̄n
Chính em chính tr̄ quá nḡay th̄

Ū Ban đình chīn v̄i đình tranh
Hòa h̄p sa lông đ̄p chīu m̄nh
Hòa gīi ngu nḡ tr̄m chīu rách
Bó tay, cho C̄ng S̄n tung hoành

Kh̄i l̄nh ùn ùn t̄ng t̄n công
Mīn Nam h̄t th̄, ch̄ng tay không
M̄t gīn ký k̄t, cam nh̄ h̄n
Bãi h̄c muôn đ̄i, đ̄ng ngóng trông

Làm sao thoát kh̄i tháng t̄ đen
Không tr̄̄c thì sau gió tr̄̄c đèn
Chút l̄a l̄p lòe đ̄u c̄n s̄ch
Lóe lên r̄i t̄t ngúm đêm đen

M̄i năm, l̄i nh̄ tháng t̄ đen
Trùng h̄p ba m̄̄i, ph̄i t̄i tắm
Đom đóm đêm đen, nên c̄ n̄̄c
Nḡp chìm th̄ng kh̄, s̄ng h̄n c̄m

M̄i năm, l̄i nh̄ tháng t̄ đen

Trùng h&p ba m& i, không có đèn
Trắng l&n, sao m&, thêm t&i m&t
Toàn dân n&c Vi&t làm sao quên

Tháng T&, đầu ph&i ch& Mi&n Nam
Mi&n B&c tr&m kha đã thi&t ng&m
Hi&p đ&nh Genève đã si&t h&ng
Paris thêm n&a, bi&t sao cam

Hăm m&t năm, x&ng máu B&c Nam
Đ& sông đ& bi&n, m&ng tiêu tan
Âm linh t& sĩ m& s&ng khói
T&c t&i h&n đau ng&p su&i vàng

Hăm m&t năm, dân chúng B&c Nam
Hi&n L&ng B&n H&i sóng lẫn lẫn
Không nhòa máu l& hai b& n&c
Thêm tháng t& đen, ch&m d&u than !

D&u than l&ch s&nh& nghe em
Nghe ch&, nghe anh, đ&ng có quên
Cho đ&n khi nào, l&t s& m&i
Vi&t Nam m&i h&t nh&ng hoang tàn

Cái tháng t& đen, nh& rõ ràng
H& ai, là máu đ& da vàng
H& ai, là cháu con H&ng L&c
Còn dính trong ng&i chút Vi&t Nam

Không ph&i m&t năm, hay ch&c năm
Hai m&i, hay đã ba m&i năm
Cho dù đ&n b&n, năm m&i n&a
Trang s& l&t qua, m&i h&t ng&m

Lúc đó, ng&i dân c& n&c mình
Nhòa trong m&t l&, khóc quang vinh
N&m tay th&m thi&t, chan tình t&
V& quá oan khi&n, kh& c&c hình

Lúc đó, ng&i dân c& n&c mình
M&i nghe ti&ng nói c&a chân tình
M&i c&i chan ch&a trong ánh m&t
V& quá tai &ng, ph&i l&ng thỉnh

Lúc đó, ng&i dân c& n&c ta
Trong ngoài tr&i khúc kh&i hoàn ca

Bài ca th m thi t tình dân t c
T qu c Vi t Nam đã thái hòa

Lúc đó, ng i dân c n c ta
Bài ca th ng nh t m i hùng ca
Di u hành trên kh p non sông Vi t
Dân t c Vi t Nam đã thái hòa

Th thì, d u m c tháng t đen
Đ ng đ cho ai, quá cũ mềm
Dù đ , dù đen, hay xám x t
Ch p tai, ch p m , ch kèm nhem

Th thì, d u m c tháng t đen
Dân t c Vi t Nam ph i th p đèn
Th p đ n khi nào tr i sáng l i
Vi t Nam sông núi t a h n thiêng.

Vi t cho 30 tháng 4 năm 2009
Th u Tâm Can

Tâm tình g i Quân Đ i Vi t Nam

Thân chào các Anh quân nhân n c Vi t
Trong s các Anh tôi bi t l m ng i hào ki t
Đã t ng n m gai n m m t ph i thây
Chi n th ng Đi n Biên đánh đu i gi c Tây
Năm b y chín(1979)đánh Tàu phù xách mé
Đ ng b Trung ng toàn thân nh l gh
Ch y thu c Tây ch thu c B c ch m c u đ y mình
Th m chí ti n đ dân t c điều linh
Đ ng ch bi t c u vinh
“N ng dân đen trên ng n l a hung tàn
Vui con đ trong h m tai v ”
L a b p nhân dân phóng thanh ra rã
Đ t n c ti n đ m c c ngo i ban
Tham nh ng vết v l y đ t c a dân
Ch u n Hán ng y cung cách S T n
G p th i c l n dân làm quan l n
H c ch ng cao nói năng thì r t t m
Th a các Anh Quân nhân cu Vi t Nam i !
Đ ng nuôi b y Công An kh i kh i u ng máu gi t ng i

Trong đó có bà con các Anh m&n ng& c m&n xuôi
Có dân lành t& Nam đ&n B&c
H& là ng& i căm thù Đ&ng t&c
Mong các Anh làm m&t cu&c đ&i đ&i
Ch&ng l& đ& Đ&ng m& dân l&a b&p mãi thôi
Dù sao các Anh cũng m&t th&i máu x&ng l&m li&t
Đem hoà bình v& mà dân v&n oan khiên rên xi&t
B&a đối b&a no s&c ki&t h&i tàn
Ch& có các Anh m&i dám hiên ngang
Làm Cách m&ng phá tan loài đ&c Đ&ng
Mang tình th&ng gieo tr&ng cây nhân b&n
Đem vinh quang sáng l&n c&ú dân lành
Tr& m&t phút đ&t Vi&t s& tan tành
Đ&i bàn tay Tàu Phù phanh năm x& b&y
T& B&n Gi&c Tr&ng Sa Hoàng Sa chúng gom m&t dây
Đ&n Tây nguyên khai BAUXITE chi&m c& đ&
Ngày x&a các Anh theo Cách m&ng c& H&
Nay đ&c l&p Đ&ng đào m& chôn dân t&c
Dân kh&n tr&ng c&u các Anh gi&i đ&c
Quay súng b&n vào lũ chúng đi Anh
Dân t&c Vi&t Nam ch&a có phút an lành
Ch& u&t h&n mang trong lòng canh cánh
Xin các Anh vì ti&n đ& bá tánh
H&p qu&n nhau đi&t s&ch b&n côn đ&
Trong s& các Anh có m&t anh minh nh& GORBACHEV
Hay Yeltsin n&c Liên xô hi&n t&i
T& qu&c lâm nguy s&p thành đ&i b&i
Mong các Anh b& Đ&ng c&ú muôn dân
L&ch s& mai n&y ghi nh& Công th&n
Con cháu đ&i sau ngàn l&n t&ng nh&
Xin các Anh s&m ra tay k&u l&
M&t c& đ& m&t h&i th& Vi&t Nam
B&n Tàu phù là m&t lũ gian tham
Cùng v&i b&n tham quan DŨNG TRI& T M&NH
Xin các Anh đ&ng lên làm Cách m&ng
Cách m&ng đ&i đ&i c&ú l&y Vi&t Nam

LQ